

ÎNCHEIERE

26 octombrie 2016

mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
Judecători

Valeriu Doagă
Iurie Bejenaru, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Hacina Eleonora, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată a Eleonorei Hacina împotriva lui Popa Pavel privind repararea prejudiciului material și moral, împotriva deciziei Curții de Apel Chişinău din 21 iunie 2016,

C O N S T A T Ă :

La 02.12.2015, Hacina Eleonora a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Popa Pavel, solicitând repararea prejudiciului material cauzat în mărime de 970 lei și încasarea despăgubirilor pentru prejudiciul moral cauzat în mărime de 15 000 lei.

În motivarea acțiunii depuse, reclamanta a indicat că, la 04.10.2015, când se afla la domiciliul său în s. Susleni, r-l Orhei, a fost îmbrâncită și lovită cu pumnii de către Popa Pavel, care era în stare de ebrietate.

În baza deciziei Inspectoratului de Poliție Orhei din 05.10.2015, Popa Pavel a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 78 alin. (2) Cod contravențional, fiind sancționat cu amendă în mărime de 25 unități convenționale.

Reclamanta a menționat că din cauza consecințelor incidentului din 04.10.2015, a avut de suportat cheltuieli de transport și de procurare a medicamentelor în sumă de 970 lei, pe care le-a solicitat spre încasare forțată din contul pârâtului.

De asemenea a invocat că în rezultatul acțiunilor pârâtului, i-au fost cauzate nu doar vătămări corporale, dar și suferințe psihice, motiv pentru care a solicitat încasarea despăgubirilor morale în mărime de 15 000 lei.

Prin hotărârea Judecătoria Orhei din 29 martie 2016, cererea de chemare în judecată înaintată de Hacina Eleonora a fost admisă parțial, fiind dispusă încasarea din contul pârâtului Popa Pavel în beneficiul Eleonorei Hacina a despăgubirilor pentru prejudiciul material cauzat în sumă de 54 lei și a despăgubirilor pentru prejudiciul moral cauzat în mărime de 1 500 lei.

În motivarea soluției, instanța de fond a reținut ca incidente speței prevederile art. 1398 alin. (1), 1422 alin. (1) și 1423 alin. (1) și (2) Cod civil, concluzionând că pretențiile reclamantei sunt întemeiate parțial, deoarece prejudiciul material pretins în mărime de 970 lei nu a fost confirmat prin probe concludente și pertinente.

Considerând ilegală hotărârea instanței de fond, la 12.04.2016, Hacina Eleonora a atacat-o cu apel, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii

Judecătoria Orhei din 29 martie 2016 și rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei decizii prin care cererea sa de chemare în judecată să fie admisă integral.

În motivarea apelului, Hacina Eleonora a indicat că instanța de fond neîntemeiat a dispus respingerea pretențiilor privind repararea prejudiciului material cauzat în mărime de 970 lei, întru-cît ea a prezentat probe suficiente în confirmarea acestor pretenții, de aceea nu este de acord cu concluzia instanței care a apreciat prejudicial material la suma de 54 lei.

A mai susținut că este nejustificată și soluția instanței de fond în partea privind repararea prejudiciului moral, or, suma de 1 500 lei încasată cu acest titlu, nu este proporțională cu gravitatea suferințelor morale cauzate, mai mult decât atât, la determinarea cuantumului prejudiciului moral cauzat, instanța de fond a luat în considerație mărimea pensiei de care beneficiază pîrîtul Popa Pavel, circumstanță care impune concluzia că au fost puse mai presus interesele infractorului, fapt care este inadmisibil.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2016, apelul declarat de Hacina Eleonora a fost admis, cu modificarea hotărârii Judecătoria Orhei din 29 martie 2016 în sensul majorării cuantumului despăgubirilor morale pînă la 2 500 lei. În rest hotărârea Judecătoria Orhei din 29 martie 2016 a fost menținută.

În motivarea deciziei, instanța de apel a concluzionat că soluția instanței de fond în partea recuperării prejudiciului material este legală și întemeiată, iar în partea prejudiciului moral este inechitabilă în raport cu circumstanțele de fapt ale cauzei, deoarece suma de 1 500 lei nu poate fi considerată drept o satisfacție echitabilă.

Considerând ilegală decizia instanței de apel, la 26.07.2016, Hacina Eleonora a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2016 și remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

În argumentarea recursului, recurenta a invocat că, instanța de apel nu a luat în considerare toate cheltuielile suportate urmare a acțiunilor de maltratare din partea intimatului, în speță deplasările la organele de poliție, la instanța de judecată, la medic și la alte investigații medicale.

La 05.09.2016, Popa Pavel a prezentat referință pe marginea recursului declarat, prin care și-a exprimat dezacordul cu argumentele acestuia și a solicitat respingerea lui ca neîntemeiat.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare invocate în cererea de recurs, completul atestă că recurenta indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatoare și a constatat circumstanțele cauzei. În viziunea recurente, instanța de apel a examinat cauza superficial și nu au luat în considerație toate cheltuielile suportate urmare a acțiunilor de maltratare din partea intimatului, în speță deplasările la organele de poliție, la instanța de judecată, la medic și la alte investigații medicale.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare minuțioasă de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de Hacina Eleonora, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Hacina Eleonora ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Hacina Eleonora.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Valeriu Doagă

Judecători

Iurie Bejenaru

Iuliana Oprea